

● واضحة البيان لمراتب أهل الفضل و الاحسان / شعر،

تاریخ / عربی

wāḍiḥat-ul bayān li-marātib-i 'ahl-il fadl-i wa-l iḥsān

سلیمانی

soleymānī

منظومه‌ای است در ۴۸۴ بیت در تاریخ دعاة اسماعیلی و ترتیب آنها از حسن بن منصور صاحب الیمن داعی المهدی عبدالله تا وجیه الدین ابراهیم ابن عبدالقادر که در سال ۱۱۵۰ق به دعوت برخاسته است.

قم؛ موعشی؛ شماره؛ نسخه: ۴۱۱۸

آغاز: الحمد لله منور الظلم xx و میدع اللوح و خالق القلم و موجد

العدم و الوجود xx و فاطر الحدود و المحدود؛ انجام: فله حسبی

و کذا نعم المعین xx فی کل حاجتی به لاستعین

خط: نسخ، بی‌کاف، تا: قرن ۱۲؛ جلد: گالینگور، ۵۰ گک، ۱۱ سطر،

اندازه: ۱۴×۱۸سم [ف: ۱۱-۱۳۴]

● الواضحة فی استخراج کل آية = كشف الآيات

قطب شاهي / فهرست / عربی

al-wāḍiḥa fī istixrāj-i kull-i āya = kašf-ol āyāt-e qotb-e šāhī

کربلائی، محمد علی، قرن ۱۱ قمری

karbalā'ī, mohammad 'alī(- 18c)

اهدا به: سلطان عبدالله قطب

تاریخ تألیف: آخر محرم ۱۰۴۵ق؛ محل تألیف: حیدرآباد

مؤلف به دستور استادش ابن خاتون عاملی و درخواست برخی از دوستانش کتاب حاضر را در کشف آیات قرآنی ترتیب داده و قواعد و رموزی برای آن وضع کرده که در مقدمه کتاب به توضیح آنها پرداخته است.

آغاز: الحمد لله الذي نزل الفرقان تبياناً للعالمين و جعلها حجة باهرة على العالمين ... فأخذت من كل آية أول حرف و ثانيه ثم جعلت حرف العاشر تاليه فان حصل التميز من غيرها فيها و الا جمعت حرف العشرین معها و هكذا جمعت من آخر كل عقد حرفاً الى أن حصل التميز من غيرها

انجام: و بالحروف مع الیاء هدی یحیی یوح ی ی یحیی ل ب. تم هذا الكتاب.

[طبقات اعلام شیعة، قرن ۱۱، ص: ۴۱۲؛ الذریعة: ۱۱/۲۲۹ و ۱۲/۲۵]

۱. اردکان یزد؛ امام صادق؛ شماره؛ نسخه: ۱۹۲

آغاز: برابر

خط: نسخ، بی‌کاف، تا: قرن ۱۱؛ واقف: شیخ محمد حائریان

اردکانی، ۱۳۹۱؛ ۱۸۶ گک، اندازه: ۱۶/۵×۲۵سم [ف: ۱-۱۸۲]

۲. اصفهان؛ روضاتی؛ شماره؛ نسخه: ۷۰

خط: نسخ، بی‌کاف، تا: قرن ۱۱؛ مهر: «عبدالله عبدالله ۱۱۱۷»

«بیضوی»، «قال انی عبدالله ۱۱۳۱» (مربع)، «محمد کاظم ۱۱۲۵»

«بیضوی»؛ اندازه: ۱۰×۱۹سم [ف: ۵۰-]

۳. تهران؛ عبدالعظیم؛ شماره؛ نسخه: ۷۶

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، بی‌کاف، تا: قرن ۱۲؛ مصحح؛ جلد: تیماجمذهب،

۱۵۴ گک، ۱۲ سطر، اندازه: ۱۷/۵×۲۲سم [ف: ۲-۶۵۷]

سه الواضحة فی اسرار الفاتحة < الواضحة فی تفسیر سورة الفاتحة

● الواضحة فی تجويد الفاتحة / تجويد / عربی

al-wāḍiḥa fī tajwīd-il fātiḥa

جعبری، ابراهیم بن عمر، ۶۴۰ - ۷۳۲ قمری

ja'barī, ebrāhīm ebn-e 'omar (1243 - 1332)

در این قصیده دالیه که بیست و دو بیت است فقط تجوید سوره فاتحه (الحمد) بیان شده است.

آغاز: بحمدک ربی اول النظم ابتدی xx و اهدی صلاتی للنبی محمد ...

انجام: و لا رب إلا الله فاعبده مخلصا xx فصل علی خیر النبیین احمد

شروح و حواشی:

۱- شرح الواضحة فی تجوید الفاتحة؛ شیخ بدرالدین حسن بن قاسم

۲- شرح الواضحة فی تجوید الفاتحة

۱. تهران؛ ملک؛ شماره؛ نسخه: ۳۰۳/۱۱

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ، کاف؛ محمد بن محمود نصیر طوسی، تا: ۷۷۲ق؛ جلد:

میشن قهوه‌ای، ۱۵ سطر، اندازه: ۱۱/۷×۱۶/۷سم [ف: ۵-۱۵]

۲. قم؛ موعشی؛ شماره؛ نسخه: ۸۰۱۶/۸

خط: نسخ معرب، بی‌کاف، تا: قرن ۱۱؛ محشی؛ جلد: تیماج، ۳ گک

[۲۲۲پ-۲۲۴ر)، اندازه: ۱۱/۵×۱۷سم [ف: ۲۱-۲۷]

۳. تهران؛ مجلس؛ شماره؛ نسخه: ۴۲۶/۴ کر

آغاز و انجام: برابر

خط: نسخ ترکی، بی‌کاف، تا: قرن ۱۱؛ گک (۸۲-۸۲پ)، ۱۵ سطر،

اندازه: ۱۷/۵×۹سم [ف: ۲-۴۰/۹۴]

۴. قم؛ موعشی؛ شماره؛ نسخه: ۴۹۳۰/۴

آغاز: برابر

بی‌کاف، بی‌تا؛ گک (۵۱-۵۱پ)، اندازه: ۱۳/۵×۱۸سم [ف: ۱۳-]

[۱۲۴]

فهرستگان: نسخ‌های خطی ایران (فنا)؛ جلد سی و چهارم؛ به کوشش، مصطفی درایتی؛ تهران

DIA 276272

سازمان اسناد و کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران ۱۳۹۳ \ ۲۰۱۴